

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRĂREA Nr. 23 din 13.01.2009

Dosar nr: 281/2008

Petiția nr: 5354/08.04.2008

Petentă: B V

Obiect: diferențierea de tratament aplicată polițiștilor de frontieră în comparație cu cea de lucrător vamal, în ceea ce privește încadrarea în grupele de muncă, acordarea salariilor și sporurilor aferente funcțiilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. B V O ,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformi Administrative- Inspectoratul General al Poliției de Frontieră

I.2. 2. Agenția Națională a Funcționarului Public cu sediul Strada Smârdan, Nr. 3, sector 3, București

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 5354/08.04.2008, formulată de către petentă, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele nr.14450/12.11.2008, nr. 14538/13.11.2008 și nr. 14451/12.11.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 04.12.2008 părțile nu s-au prezentat. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentei

Prin memoriul înregistrat cu nr. 5354/08.04.2008, petenta sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la faptul că până în data de 01.01.2007 a fost lucrător vamal în cadrul Biroului Vamal Nădlac din județul Arad.

Petenta, fost lucrător vamal, se consideră discriminată față de polițiștii de frontieră. Aceasta consideră că, deși a lucrat în aceleași condiții de muncă ca și polițiștii de frontieră, având aproape aceleași atribuții, aceștia din urmă au fost avantajați, atât în ceea ce privește valoarea salariilor, sporurilor, precum și încadrarea în grupe speciale de muncă, necesare pentru stabilirea pensiei.

Susținerea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră

Prin adresa nr. 7197/21.05.2008 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră formulează un punct de vedere referitor la obiectul petiției subliniind următoarele aspecte:

Diferențierea de tratament aplicată polițiștilor de frontieră în comparație cu cea a lucrătorilor vamali are la bază criteriul obiectiv al calității acestora de funcționar public civil, cu statut special, înarmat, conform art. 1 alin 1 din Legea nr. 360/2002, în condițiile în care exercitarea profesiei de polițist implică, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite, precum și criterii obiective conexe privind pregătirea profesională specializată, responsabilitatea diferită ce rezultă din complexitatea activităților desfășurate de structura în care sunt încadrați, o formare anume pentru activitatea de urmărire a diversdelor infracțiuni (în condițiile în care lucrătorii vamali nu au asemenea competențe) ca și specificul acestor activități.

Susținerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

Prin adresele nr. 7601/29.05.2008 și nr. 10224/29.07.2008 ANFP formulează un punct de vedere referitor la obiectul petiției, precizând următoarele aspecte:

Având în vedere faptul că în speță este vorba de persoane care au dobândit calitatea de funcționar public, cu statut special, ținând cont de prevederile art. 34 alin 2 din OUG nr. 10/2004, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că reglementările prin care se stabilesc drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, precum și cele referitoare la funcțiile publice se completează, de drept, cu normele generale prevăzute de Legea nr. 188/1999 și cu cele care privesc drepturile de natură salarială ale funcționarilor publici, aspectele semnalate sunt în legătură cu legislația specifică aplicabilă personalului vamal.

ANFP apreciază că eventualele drepturi suplimentare acordate personalului vamal, s-ar putea acorda numai în măsura în care acestea sunt prevăzute de legislația specifică autorității publice, în cadrul căror funcționarii publici respectivi își desfășoară activitatea.

Regimul de pensionare diferit al celor două categorii de persoane, derivă din statutele speciale distincte aplicabile personalului vamal, respectiv personalului Poliției de Frontieră.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenta sesizează C.N.C.D-ul cu privire la diferențierea de tratament aplicată polițiștilor de frontieră în comparație cu cea de lucrător vamal, în ceea ce privește încadrarea în grupele de muncă, acordarea salariilor și sporurilor aferente funcțiilor.

În drept, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de

aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. În cazul de față nu se poate reține comparația dintre statutul lucrătorilor vamali și cel al polițiștilor de frontieră.

Colegiul Director consideră că modul de stabilire, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu e o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării.

b) Existența unui criteriu de discriminare cf. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare. Nu este specificat în petiție niciun criteriu, care ar sta la baza discriminării

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu îndeplinesc elementele constitutive ale unor fapte de discriminare, conform art. 2 alin 1 din O.G. NR. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern **nr. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

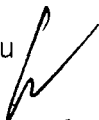
V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC- Membru

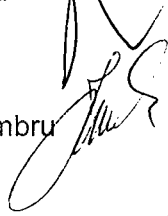
DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE MONICA ANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

